

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentiaæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. II. Quid Ebrij, quid Sobrij, quid Temeti atque Temulentiaæ voces
importent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

lis cessantibus, & deliramentum illud Homericum, scilicet bibendi certamen, conuiuiis suis repræsentant. Hæc Philo, cuius verba nō incongruè excipit Diuus Augustinus. Et ideo vos, inquiens, qui pro Dei amore hoc tantum bibitis, quod oportet; & quod ebriosis in terra perditur, à vobis in cælo per eleemosynam reponitur, non vobis sufficiat, quod vos honesti ac sobrii es sis; sed quantum potestis, ita castigate & corripite ebriosos, ut eis nūquam liceat, vobis presentibus, amplius bibere, quam oportet; ut dum ipsis sobrietatem diligitis, & alios per vestram admonitionem ab Ebrietatis perditione reuocatis, non solum pro vestra, sed etiam pro aliorum salute, duplicitia vobis præmia, in æterna beatitudine præparetis. Serm. 232. de Temp. huc vñq Auguſtinus. Cuius ardentissimæ cohortationi, vtinam & nos primum exemplo nostro, tum postea verbis, alios ad virtutem sobrietatis inflammando morem geramus: illud intimis animi votis exopto semper; alterum spectat præsentis opusculi labor. penitus nunc rem ipsam aggrediamur.

CAPVT II.

Quid Ebrii, quid Sobrii, quid Temeti, atque Temulentiæ voces importent.

Quoniam eiusmodi nominibus perquānt sapè ac frequēter vtendum erit, atq; ut ipfius rei definitionem, nominis quoq; saltem qualiscunq; adumbratio, methodi ratione ad amissim obseruata præcurrat; *Ebrius* ac *Sobrius*; *Ebrietas* item ac *Sobrietas*, ad inuicem opponuntur. Et *Ebrium* quidem, inde dictum putat Macrobius, quasi è ratione motum turbatumque; satis longè petita, meo iudicio, nominis proprietate. *Ebrietatem*, illam tur-

Lib. 3. Sa-
turnal.
Quid E-
brius?
Quid E-
brietas?

A 4

batæ brietas?

batæ mentis affectionem; quandoquidem cerebro
incandescente nimio mero, ita rationis atque intellectus impeditur usus, ut quasi colligatis, impotens, manibus, nec mouere se ad operandum quippiam, nec alias animi potentias, nec sensus gubernare, nec imperare quicquam possit, sed consopita oppressaque, & veluti penitus emortua iaceat. Cōstat enim, intellectum inter omnes animæ facultates, clavum instar nauium gubernatoris, moderari, & eadem, qua auriga, in regendis equis currui iunctis, ut intra orbitas rotarum flexū contineant, ac rectā trahant, potestate vi. Fac ut nauigij gubernator, ut auriga, somno correpti dormiant: obstaculū pone ut currum alter dirigere nequeat; experieris illicet, quām lente, quām turbatē, quām vagabundē incessuri sint ac tracturi equi: impedimentum objice, ne clavum nauarchus moderetur, & videbis illicet nauem in medijs herentem vndarum fluctibus, vagam & incertam, siue cautibus scopulosis allisam, siue periculosis & immanissimis demersam syrtibus. Consimil ratione, effectum da bibendo, ut cerebrū, quod rationis est sedes, atque habitatio, spissis ac densis evaporantis vini fumis, totū ac penitus oppleatur, & suffusa quasi caligine, intellectus naturale lumen, cimmerijs quibusdā tenebris obfuscetur, experieris tūm demūm, omnes animi facultates distractas, & sua sede conuulsas ac pulsas, in incertum, nunc has nunc illas in metis egritudines, & illaudatas cupiditates incursuras. Hinc in Prouerbiū abiit apud Græcos: τὸν δινορδον ἔχει πνεύματα. Vinum non habere clavum. idq; propterea; quod Ebrietas nihil consulte, neq; moderatē veldicit vel facit. Obruit enim ratio, quę clavi vice, sobrios moderatur, & gubernat. Huc & illud Ouidianum pertinet:

Nox

*Intellectus
in anima
quasi gu-
bernator
in naui, &
auriga in
currū.
Simile,*

*Erasm. A-
dag. Chi-
liad. 2.
Centur. 3.*

DE TEMULENT. ET EBRIET. 9

Nox & Amor Vinumque, nihil moderabile suadent.

Illa pudore vacat; liber Amorque metu.

Non prætereundum isthic, quod Ebrius & Ebrio- Ebrius dif-
fus different; & quoad ipsam rem, non parum qui- fert ab E-
dem. Ebrius is est, qui nimio potu mente alienatus briosus.
est. Ebriosus qui assueuit Ebrietatis vitio.

De Ebrioso sic S. Ambrosius: Ebriosus is est, qui Libro de
dum absorbet vinum, mala ebrietatis consuetudine, ab Pœnitentia
sorbetur à vino, abominabilis sit Deo, despicitur ab An-
gelis, deridetur ab hominibus, destituitur à viribus &
virtutibus, confunditur à Dæmonibus.

Pari ratione Ebrietas & Ebriositas distinguuntur: Ebrietas
Ebrietas enim causam, id est, vinū respicit: Ebriositas item & Eb-
riositas, vitij consuetudinem.

Temetum verò, à priscis, ac primis illis Latinæ lin- Varro de
guæ inuentoribus, dictum affirmat Varro, merum rerustica.
ac purum vinum: idq; èd, quasi Tentet mentem; vt Te-
metum sit idem, quasi tentans mentem. Temulentia ve- 2. Politico-
rò, quasi Tentatio mentis. Hinc Aristoteles: Sub pas- rum.
sione temulentie, homo patitur iudicii detrimentum: fa-
cit ea quippe hominem ignorantem & se, & agenda om-
nia, impeditque consilium rationis, & mentis oculos om-
nino perstringit, atque obuelat. Vnde nomen Temeti
quàm optimè vino conuenit; nec minus bellè qua-
drat Ebrietati, verbum Temulentia, quid enim ho-
minum mentes tentat magis? quid ad omne flagiti-
um & scelus? quid ad ruinam proclivius impellit, at-
que celerius, quàm Ebrietas? huius itaq; nominis E-
tymon, rei quadrare aptius, quàm prioris illius, cla-
rum arbitror.

Illud denique hic obiter monendus venis, ex A- Lib. 7. Dip-
thenæo; Temulentæ nomen apud veteres Græcos, nōlōph. ca.
non in malam semper, ac vitiosam significationem 10.

A 5 detor-

Prouerb. In tis Prouerbio: διν Θεα. *Vinum veritas*, quasi vt
vino veri- interpretantis Athenæi verbis vtar: *Vinum affluen-*
tas.

tius potum, promptos reddat, animoque imperterritos,
ad nudam simplicemque prodendam veritatem. Et hoc
quidem, si non tantus erat vini excessus, vt rationis
vsus omnino tolleretur, sed integer permaneret, ca-
lore duntaxat vini aliquantulū excitatus. At vero,
vt est comparatum humanum ingenium, quod ad
extrema semper tendit, relictis medijs: hæc in vitiū
*ita progressa est mediocritas, vt non iam *Vinum Ve-**
**ritas*, sed *Vinum Feritas* potius quædā bestialis apud*
nostrates dicenda sit. Ista de nominibus, nunc rei o-
rigo perquirenda.

CAPVT III.

Principia & Origines Temulentiae. adiuncta cu-
riosæ cuiusdam quæstionis solutio.

PHilosophorum aliquantis per terminis, ac do-
 cendi modo, villicebit, spero bona cum lecto-
 ris venia. lucem id, quam tractamus rei, afferet
 non exiguum

Materia
 Temulen-
 tiae.
 Super cap.
 5. Epist. ad
 Galat.

Temulentæ materiam vestigas? *Est omnis, qui in-*
ebriat potus; seu naturæ vi producetus, seu artis ministe-
rio factitus. haustū hoc ex Diuo Hieronymo. Ebrie-
tas autem, ait ipse, tam ex vino, quam ceteris bibendi
generibus, quæ vario modo conficiuntur, potest accidere.
ex quo & de sancto dicitur; Vinum & Siceram non bi-
bet. Sicera interpretata est Ebrietas. Et ne quis Vinum
non bibens, aliud putaret bibendum, exclusa causatio est,
dum omne quod inebriare potest, cum vino pariter au-
fertur. hæc ille. Quare in priori genere potus natu-
ralis,